
Shandilya Upanishad

शान्दिल्योपनिषत्

Document Information

Text title : Shandilya Upanishad

File name : shandilya.itx

Category : upanishhat, svara

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic tradition

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : 58 / 108; Atharva Veda - Yoga upanishad

Latest update : February 10, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 1, 2025

sanskritdocuments.org

Shandilya Upanishad

शाण्डिल्योपनिषत्

शाण्डिल्योपनिषत्प्रोक्तयमाद्यष्टाङ्गयोगिनः ।

यद्ब्रह्मोधाद्यान्ति कैवल्यं स रामो मे परा गतिः ॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः श्रुणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।

स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳ सस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ॥

स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।

स्वस्ति नस्ताक्षर्यो अरिष्टनेभिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

१

शाण्डिल्यो ऽ वा अथर्वाणं पप्रच्छात्मलाभोपायभूतमष्टाङ्गयोगमनुब्रूहीति । स ऽोवाचाथर्वा
यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधयोऽष्टाङ्गानि । तत्र दश यमाः । तथा नियमाः ।
आसनान्यष्टौ । त्रयःप्राणायामाः । पञ्चप्रत्याहाराः । तथा धारणा । द्विप्रकारं ध्यानम् । समाधिस्त्वेकग्रुपः
। तत्राहिसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यं दयाजपक्षमाधृतिमिताहारशौचानि येति यमादश । तत्र हिसा नाम
मनोवाक्कायकर्मभिः सर्वभूतेषु सर्वदा क्लेशजननम् । सत्यं नाम मनोवाक्कायकर्मभिर्भूतहितयथार्थाभिभाषणम्
। अस्तेयं नाम मनोवाक्कायकर्मभिः परद्रव्येषु निःस्पृहा । ब्रह्मचर्यं नाम सर्वावस्थासु मनोवाक्कायकर्मभिः
सर्वत्र मैथुनत्यागः । दया नाम सर्वभूतेषु सर्वत्रानुग्रहः । आर्जवं नाम मनोवाक्कायकर्मणां विहितविहितेषु
जनेषु प्रवृत्तौ निवृत्तौ वा अेकग्रुपत्वम् । क्षमा नाम प्रियाप्रियेषु सर्वेषु ताऽनपूजनेषु सलनम् । धृतिर्नामार्थदानौ
स्वेष्टबन्धुवियोगे तत्प्राप्तौ सर्वत्र येतः स्थापनम् । मिताहारो नाम यत्तुर्थांशावशेषकसुस्निग्धमधुराहारः । शौचं
नाम द्विविधं बाह्यमान्तरं येति । तत्र भूजलवाभ्यां बाह्यम् । मनःशुद्धिरान्तरम् । तदध्यात्मविधया लभ्यम् ॥
१॥

तपःसन्तोषास्तिक्यदानेश्वरपूजनसिद्धान्तश्रवणार्द्धीमतिजपो व्रतानि दश नियमाः । तत्र तपो नाम
विध्युक्तकृच्छ्रान्द्रायणार्णवित्तिः शरीरशोषणम् । सन्तोषो नाम यदृच्छालाभसन्तुष्टिः । आस्तिक्यं
नाम वेदोक्तधर्मधर्मेषु विश्वासः । दानं नाम न्यायार्जितस्य धनधान्यादिः श्रद्धयार्द्धित्यः प्रदानम् ।

ध्वरपूजं नाम प्रसन्नस्वभावेन यथाशक्ति विष्णुरुद्रादि पूजनम् । सिद्धान्तश्रवणं नाम वेदान्तार्थवियारः ।
 । धीर्नाम वेदलौकिकमार्गकुस्मितकर्माणि लज्जा । मतिर्नाम वेदविहितकर्ममार्गेषु श्रद्धा । जपो नाम
 विधिवद्गुरुपदिष्टवेदाविरुद्धमन्त्राभ्यासः । तद्द्विविधं वाचिकं मानसं चेति । मानसं तु मनसा ध्यानयुक्तम्
 । वाचिकं द्विविधमुच्चैरुपांशुभेदेन । उच्चैरुच्यारणं यथोक्तकृतम् । उपांशु सडस्रगुणम् । मानसं कोटिगुणम्
 । प्रतं नाम वेदोक्तविधिनियेधानुष्ठाननैयत्यम् ॥ २ ॥

स्वस्तिकगोमुभपद्मवीरसिंहाभद्रमुक्तमयूराभ्यान्यासनाच्यष्टौ ।

स्वस्तिकं नाम-जानूर्वाङ्गन्तरे सम्यक्कृत्वा पादतले उभे ।

ऋजुकायः समासीनः स्वस्तिकं तत्प्रयक्षते ॥ १ ॥

सव्ये दक्षिणगुल्फं तु पृष्ठपार्श्वं नियोजयेत् ।

दक्षिणोऽपि तथा सव्यं गोमुभं गोमुभं यथा ॥ २ ॥

अङ्गुष्ठेन निबध्नीयाद्धस्ताभ्यां व्युत्थमेण य ।

उर्वोरुपरि शाङ्ख्येन कृत्वा पादतले उभे ।

पद्मासनं भवेदेतत्सर्वेषामपि पूजितम् ॥ ३ ॥

अेकं पादमथैकस्मिन्विन्यस्योरुणि संस्थितः ।

धतरस्मिंस्तथा योऽं वीरासनमुदीरितम् ॥ ४ ॥

दक्षिणं सव्यगुल्फेन दक्षिणेन तथेतदम् ।

उस्तौ य जान्योः संस्थाप्य स्वाङ्गुलीश्च प्रसार्य य ॥ ५ ॥

व्यक्तवक्त्रो निरीक्षेत नासात्रं सुसमाहितः ।

सिंहासनं भवेदेतत्पूजितं योगिभिः सदा ॥ ६ ॥

योर्नीं वामेन सम्पीड्य मेद्राद्गुपरि दक्षिणम् ।

भ्रूमध्ये य मनोलक्ष्यं सिद्धासनमिदं भवेत् ॥ ७ ॥

गुल्फौ तु वृषास्याधः सीवन्त्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् ।

पादपार्श्वे तु पाणिभ्यां दृढं भध्वा सुनिश्चलम् ।

भद्रासनं भवेदेतत्सर्वव्याधिविषापडम् ॥ ८ ॥

सम्पीड्य सीविनीं सूक्ष्मां गुल्फेनैव तु सव्यतः ।

सव्यं दक्षिणगुल्फेन मुक्तासनमुदीरितम् ॥ ९ ॥

अवष्टभ्य धरां सम्यक्तलाभ्यां तु करद्वयोः ।

उस्तयोः कूर्परौ चापि स्थापयेन्नाभिपार्श्वययोः ॥ १० ॥

समुन्नतशिरःपादो दण्डवद्व्योम्नि संस्थितः ।

मयूरासनमेतत्तु सर्वपापप्राणानम् ॥ ११ ॥

शरीरान्तर्गताः सर्वे रोगा विनश्यन्ति । विषाणि शूर्यन्ते । येन केनासनेन सुभधारणं भवत्यशक्तस्तत्समायरेत् । येनासनं विजितं जगत्त्रयं तेन विजितं भवति । यमनियमाभ्यां संयुक्तः पुरुषः प्राणायामं यरेत् । तेन नाज्यः शुद्धा भवन्ति ॥ ३ ॥

अथ छैनमथर्वाणं शाण्डिल्यः पप्रश्च केनोपायेन नाज्यः शुद्धः स्युः । नाज्यः कतिसंख्याकाः । तासामुत्पत्तिः कीदृशी । तासु कति वयवस्तिष्ठन्ति । तेषां कानि स्थानानि । तडर्माणि कानि । दंडे यानि यानि विज्ञातव्यानि तत्सर्वं मे ब्रूहीति । स ङोवाय अथर्वाणं अथेदं शरीरं षण्णवत्यङ्गुलात्मकं भवति । शरीरात्प्राणो द्वादशाङ्गुलाधिको भवति । शरीरस्थं प्राणमग्निना सड योगाभ्यासेन समं न्यूनं वा यः करोति स योगिपुङ्गवो भवति । दंडमध्ये शिभिस्थानं त्रिकोणं तमजाम्बूनदप्रत्वं मनुष्याणाम् । यतुष्पदां यतुरस्रम् । विडङ्गानां वृत्ताकारम् । तन्मध्ये शुभा तन्वी पावकी शिभा तिष्ठति । गुदाद्व्यङ्गुलादूर्ध्वं मेढ्राद्व्यङ्गुलादधो दंडमध्यं मनुष्याणां भवति । यतुष्पदां ढ्वन्ध्यम् । विडङ्गानां तुङ्गमध्यम् । दंडमध्यं नवाङ्गुलं यतुरङ्गुलमुत्सेधायतमएडाकृति । तन्मध्ये नाभिः । तत्र द्वादशारयुतं यडम् । तथ्यडमध्ये पुण्यपापप्रयोदितो जुवो भ्रमति । तन्तुपञ्जरमध्यस्थलूतिका यथा भ्रमति तथा यासौ तत्र प्राणश्चरति । दंडेडस्मिञ्जवः प्राणारुढो भवेत् । नाभेस्तिर्यगधुर्ध्वं कुण्डलिनीस्थानम् । अष्टप्रकृतिरुपाष्टधा कुण्डलीकृता कुण्डलिनी शक्तिर्भवति । यथावद्वायुसंयारं जलान्नादीनि परितः स्कन्धः पार्श्वेषु निरुध्वैनं मुभेनैव समावेष्ट्य ब्रह्मरन्ध्रं योगकाले यापानेनाग्निना य स्फुरति । ढ्वयथाकाशे मडोज्ज्वला ज्ञानरुपा भवति । मध्यस्थकुण्डलिनीमाश्रित्य भुभ्या नाज्यश्चतुर्दश भवन्ति । षडा पिङ्गला सुषुम्ना सरस्वती वारुणी पूषा उस्तिजिह्वा यशस्विनी विश्वोदरी कुडुः शङ्भिनी पयस्विनी अलम्बुसा गान्धारीति नाज्यचतुर्दश भवन्ति । तत्र सुषुम्ना विश्वधारिणी मोक्षमार्गीति याचक्षते । गुदस्थ पृष्ठभागे वीणाएडाश्रिता मूर्धपर्यन्तं ब्रह्मरन्ध्रे विज्ञेया व्यक्ता सूक्ष्मा वैष्णवी भवति । सुषुम्नायाः सव्यभागे षडा तिष्ठति । दक्षिणभागे पिङ्गला षडायां चन्द्रश्चरति । पिङ्गलायां रविः । तमोडपश्चान्द्रः । रजोरुपो रविः । विषभागो रविः । अमृतभागश्चन्द्रमाः । तावेव सर्वकालं धत्ते । सुषुम्ना कालभोङ्त्री भवति । सुषुम्ना पृष्ठपार्श्वयोः सरस्वतीकुडु भवतः । यशस्विनीकुडुमध्ये वारुणी प्रतिष्ठिता भवति । पूषासरस्वतीमध्ये पयस्विनी भवति । गान्धारीसरस्वतिमध्ये यशस्विनी भवति । कन्धमयेडलम्बुसा भवति । सुषुम्नापूर्वभागे मेढ्रान्तं कुडुर्भवति । कुण्डलिन्या अधश्चोर्ध्वं वारुणी सर्वगामिनी भवति । यशस्विनी सौम्या य पादाङ्गुष्ठान्तमिष्यते । पिङ्गला योर्ध्वगा याम्यनासान्तं भवति । पिङ्गलायाः पृष्ठतो याम्यनेत्रान्तं पूषा भवति । याम्यकण्ठान्तं यशस्विनी भवति । जिह्वाया ङिह्वान्तं सरस्वती भवति । आसव्यकण्ठान्तमूर्ध्वगा शङ्भिनी भवति । षडापृष्ठभागात्सव्यनेत्रान्तगा गान्धारी भवति । पायुमूलादधोर्ध्वगालम्बुसा भवति । अेताश्च यतुर्दशसु नाडीष्वन्या नाज्यः संभवन्ति । तास्वन्यास्तास्वन्या भवन्तीति विज्ञेयाः ॥ यथाश्चत्थाद्विपत्रं शिराभिव्याप्तमेवं शरीरं नाडीभिव्याप्तम् । प्राणोपापानसमानोदानव्याना नागकूर्मकृकरदेवदत्तधनञ्जया अेते दश वायवः सर्वासु नाडीषु यरन्ति । आस्थनासिकाकण्ठनाभिपादाङ्गुष्ठद्वयकुण्डल्यधश्चोर्ध्वभागेषु प्राणः संयरति । श्रोत्राक्षिकटिगुल्फग्राणगलस्किण्डेशेषु व्यानः संयरति । गुदमेढ्वोरुजानूदरवृषणकटिज्जघानाभिगुदाञ्चगारेष्वपानः

संयतरति । सर्वसन्धिस्थे उदानः । पादुस्तयोरपि सर्वगात्रेषु सर्वव्यापी समानः । भुक्तान्नरसादिकं गात्रेऽग्निना सलं व्यापयन्द्भ्रसमतिसलंशेषु नाडीमार्गेषु यर-समानवायुरग्निना सलं साङ्गोपाङ्गकलेवरं व्याप्नोति । नागादिवायवः पञ्चत्वगस्थ्यादिसंभवाः । तु-दस्थं जलमन्नं य रसादिषु समीरितं तु-दमध्यगतः प्रागस्तानि पृथक्कुर्यात् । अग्नेरुपरि जलं स्थाप्य जलोपर्यन्नादीनि संस्थाप्य स्वयमपानं सम्प्राप्य तेनैव सलं मारुतः प्रयाति देलमध्यगतं ज्वलनम् । वायुना पालितो वह्निरपानेन शनैर्देलमध्ये ज्वलति । ज्वलनो ज्वालाभिः प्राणेन दोष्ठमध्यगतं ज्वलमत्युष्णमकरोत् । जलोपरि समर्पितव्यञ्जनसंयुक्तमन्नं वह्निसंयुक्तवारिणा पक्वमकरोत् । तेन स्वेदमूत्रजलरक्तवीर्यरूपरसपुरीषादिकं प्राणः पृथक्कुर्यात् । समानवायुना सलं सर्वासु नाडीषु रसं व्यापयञ्छ्वासरूपेण देले वायुश्चरति । नवलिर्व्योमरन्ध्रैः शरीरस्थे वायवः कुर्वन्ति विष्मूत्रादिविसर्जनम् । निश्चासोश्छ्वासासकासश्च प्राणकर्मोच्यते । विष्मूत्रादिविसर्जनमपानवायुकर्म । ढानोपादानयेष्टादि व्यानकर्म । देलस्थोन्नयनादिकमुदानकर्म । शरीरपोषणादिकं समानकर्म । उद्गारादि नागकर्म । निमीलनादि कूर्मकर्म । क्षुत्तरणं कृकरकर्म । तन्द्रा देवदत्तकर्म । श्वेष्मादि धनञ्जयकर्म । अवं नाडीस्थानं वायुस्थानं तत्कर्म य सम्यग्ज्ञात्वा नाडीसंशोधनं कुर्यात् ॥ ४ ॥

यमनियमयुतः पुरुषः सर्वसङ्गविवर्जितः कृतविधः सत्यधर्मरतो जितकोधो गुरुशुश्रूषानिरतः पितृमातृविधेयः स्वाश्रमोक्तसदाचारविद्वच्छिक्षितः क्लमूलमूढकान्वितं तपोवनं प्राप्य रम्यदेशे ब्रह्मघोषसमन्विते स्वधर्मनिरतब्रह्मवित्समावृते क्लमूलपुष्पवारिभिः सुसम्पूर्णे देवायतने नदीतीरे ग्रामे नगरे वापि सुशोभनमठं नात्युच्यनीचायतमल्पद्वारं गोमयादिलिभं सर्वरक्षासमन्वितं कृत्वा तत्र वेदान्तश्रवणं कुर्वन्योगं समारभेत् । आदौ विनायकं सम्पूज्य स्वेष्टदेवतां नत्वा पूर्वोक्तासने स्थित्वा प्राञ्जमुप उदञ्जुभो वापि मृद्रासनेषु जितासनगतो विद्वांसमग्रीवशिरोनासाग्रदृग्भूमध्ये शशभृद्धिभं पश्यन्नेत्राभ्यामभृत्तं पिभेत् । द्वादशमात्रया षडया वायुमापूर्योदरे स्थितं ज्वालावलीयुतं रेकृभिन्दुयुक्तमग्निमण्डलयुतं ध्यायेद्रेययेत्पिङ्गलया । पुनः पिङ्गलयापूर्य कुम्भित्वा रेययेदियया । त्रियतुस्त्रियतुःसमत्रियातुर्मासपर्यन्तं त्रिसन्धिषु तदन्तरालेषु य षट्कृत्य आचरेन्नाडीशुद्धिर्भवति । ततः शरीरे लघुदीप्तिवह्निवृद्धिनाद्याभिव्यक्तिर्भवति ॥ ५ ॥

प्राणापानसमायोगः प्राणायामो भवति । रेयकपूरककुम्भकभेदेन स त्रिविधः । ते वार्शात्मकाः । तस्मात्प्राणव अेव प्राणायामः पद्माद्यासनस्थः पुमात्रासात्रे शशभृद्धिभज्योत्सनाजलवितानिताकारमूर्ती रक्ताङ्गी ढंसवाङ्घिनी दण्डस्तु आला गायत्री भवति । उकारमूर्तिः श्वेताङ्गी ताक्ष्यवाङ्घिनी युवती यङ्कस्तु सावित्री भवति । मकारमूर्तिः कृष्णाङ्गी वृषभवाङ्घिनी वृद्धा त्रिशूलधारिणी सरस्वती भवति । अकारादित्रयाणां सर्वकारणमेकाक्षरं परंज्योतिः प्राणं भवतीति ध्यायेत् । षडया आढ्याद्वायुमापूर्य षोडशमात्राभिरकारं चिन्तयन्पूरितं वायुं यतुःषष्टिमात्राभिः कुम्भयित्कोकारं ध्यायन्पूरितं पिङ्गलया द्वात्रिंशन्मात्रया मकारमूर्तिध्यानेनैवं ङमोण पुनः पुनः कुर्यात् ॥ ६ ॥

अथासनदृढो योगी वशी मितडिताशनः

सुषुम्नानाडीस्थमलशोषार्थं योगी

भद्रपद्मासिनो वायुं चन्द्रेणापूर्य

यथाशक्ति कुम्भयित्वा सूर्येण रेचयित्वा

पुनः सूर्येणपूर्य कुम्भयित्वा चन्द्रेण

विरेच्य यथा त्यजेत्तथा सम्पूर्य धारयेत् ।

तदेते श्लोका भवन्ति ।

प्राणं प्राण्डया पिबेन्नियमितं भूयोऽन्यथा रेचयेत्पीत्वा पिङ्गलया समीरणमथो बद्ध्वा त्यजेद्भामया ।

सूर्यायन्द्रमसोरनेन विधिनाऽभ्यासं सदा तन्वतां

शुद्धा नाडिगणा भवन्ति यमिनां मासत्रयाद्दूर्ध्वतः ॥ १ ॥

प्रातर्मध्यन्दिने सायमर्धरात्रे तु कुम्भकान् ।

शनैरशीतिपर्यन्तं यतुर्वारं समभ्यसेत् ॥ २ ॥

कनीयसि भवेत्स्वेदः कपो भवति मध्यमे ।

उत्तिष्ठत्युत्तमे प्राणरोधे पद्मासनं मडत् ॥ ३ ॥

जलेन श्रमजातेन गात्रमर्दनमाचरेत् ।

दृढता लघुता यापि तस्य गात्रस्य जायते ॥ ४ ॥

अभ्यासकाले प्रथमं शस्तं क्षीराजयभोजनम् ।

ततोऽभ्यासे स्थिरीभूते न तावन्नियमत्राडः ॥ ५ ॥

यथा सिंढी गजो व्याघ्रो भवेद्दृश्यः शनैः शनैः ।

तथैव सेवितो वायुरन्यथा छन्ति साधकम् ॥ ६ ॥

युक्तं युक्तं त्यजेद्वायुं युक्तं युक्तं च पूरयेत् ।

युक्तं युक्तं च बध्नीयाद्वेवं सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ७ ॥

यथेष्टधारणाद्वायोरनलस्य प्रदीपनम् ।

नादाभिव्यक्तिरारोग्यं जायते नाडिशोधनात् ॥ ८ ॥

विधिवत्प्राणसंयामैर्नाडीयुक्ते विशोधिते ।

सुषुम्नावदनं भित्वा सुप्माद्दिशति मारुतः ॥ ९ ॥

मारुते मध्यसंयारे मनःस्थैर्यं प्रजायते ।

यो मनःसुस्थिरो भावः सैवावस्था मनोन्मनी ॥ १० ॥

पूरकान्ते तु कर्तव्यो बन्धो जाल-धराभिधः ।

कुम्भकान्ते रेचकादौ कर्तव्यस्तूङ्गियाण्डः ॥ ११ ॥

अधस्तात्कुञ्चनेमाशु कण्ठसङ्कोचने कृते ।

मध्ये पश्चिमतानेन स्यात्प्राणो ब्रह्मनाडिगः ॥ १२ ॥

अपानमूर्ध्वमुत्थाप्य प्राणं कण्ठादधो नयन् ।

योगी जराविनिर्मुक्तः षोडशो वयसा भवेत् ॥ १३ ॥

सुभासनस्थो दक्षनाड्या भक्षिस्थं पवनं समाकृष्याकेशमानभाग्रं कुम्भयित्वा सय्यनाड्या रेचयेत् । तेन कपालशोधनं वातनाडीगतसर्वरोगसर्वविनाशनं भवति । लृढयादिकण्ठपर्यन्तं सस्वनं नासाभ्यां शनैः पवनमाकृष्य यथाशक्ति कुम्भयित्वा षड्या विरेच्य गच्छंस्तिष्ठन्कुर्यात् । तेन श्लेष्मडरं जठराग्निवर्धनं भवति । वक्त्रेण सीढारपूर्वकं वायुं गृहीत्वा यथाशक्ति कुम्भयित्वा नासाभ्यां रेचयेत् । तेन क्षुत्तृष्णालस्यनिद्रा न जायते । जिह्वया वायुं गृहीत्वा यथाशक्ति कुम्भयित्वा नासाभ्यां रेचयेत् । तेन गुल्मप्लीडज्वरपित्तक्षुधादीनि नश्यन्ति ॥ अथ कुम्भकः । स द्विविधः सङ्घितः डेवलश्चेति । रेचकपूरकयुक्तः सङ्घितः तद्विवर्जितः डेवलः । डेवलसिद्धिपर्यन्तं सङ्घितमभ्यसेत् । डेवलकुम्भके सिद्धे त्रिषु लोकेषु न तस्य दुर्लभं भवति । डेवलकुम्भकात्सुखिनीभोधो जायते । ततः कृशवपुः प्रसन्नवदनो निर्मलवोचनोऽभिव्यक्तनादो निर्मुक्तरोगजालो जितबिन्दुः पद्मग्लिर्भवति । अन्तर्लक्ष्यं अलिङ्गिर्निमेषोन्मेषवर्जिता । अेषा सा वैष्णवी मुद्रा सर्वतन्त्रेषु गोपिता ॥ १४ ॥

अन्तर्लक्ष्यविलीनयित्तपवनो योगी सदा वर्तते

दृष्ट्या निश्चलतारया अखिरधः पश्यन्नपश्यन्नपि ।

मुद्रेयं भलु भेयरी भवति सा लक्ष्यैकताना शिवा

शून्याशून्यविवर्जितं स्फुरति सा तत्त्वं पदं वैष्णवी ॥ १५ ॥

अर्धोन्मीलितलोचनः स्थिरमना नासाग्रदत्तेक्ष्णान्द्रार्कावपि

लीनतामुपनयन्निष्पन्तभावोत्तरम् ।

ज्योतीरुपमशीषभाज्यरहितं देदीप्यमानं परं

तत्त्वं तत्परमस्ति वस्तुविषयं शाङ्ख्येण विद्भीड तत् ॥ १६ ॥

तारं ज्योतिषि संयोज्य किञ्चिदुन्नमयन्स्रुवौ ।

पूर्वाभ्यासस्य मार्गोऽयमुन्मनीकारकः क्षणात् ॥ १७ ॥

तस्मात्प्रेयरीमुद्रामभ्यसेत् । तत उन्मनी भवति ।

ततो योगनिद्रा भवति । लब्धयोगनिद्रस्य योगिनः कालो नास्ति ।

शक्तिमध्ये मनः कृत्वा शक्तिं मानसमध्यगाम् ।

मनसा मन आलोक्य शाङ्ख्येण त्वं सुधी भव ॥ १८ ॥

भमध्ये कुरु यात्मानमात्ममध्ये य भं कुरु ।

सर्वं य भमयं कृत्वा न किञ्चिदपि चिन्तय ॥ १९ ॥

भाज्यचिन्ता न कर्तव्या तथैवान्तरचिन्तिका ।

सर्वचिन्तां परित्यज्य चिन्मात्रपरमो भव ॥ २० ॥

कर्पूरमनले यद्भ्रसैन्धवं सलिले यथा ।

तथा य लीयमानं य मनस्तत्त्वे विलीयते ॥ २१ ॥

ज्ञेयं सर्वप्रतीतं य तज्ज्ञानं मन उच्यते ।

ज्ञानं ज्ञेयं समं नष्टं नान्यः पन्था द्वितीयकः ॥ २२ ॥

ज्ञेयवस्तुपरित्यागाद्धिलयं याति मानसम् ।

मानसे विलयं याते कैवल्यमवशिष्यते ॥ २३ ॥

द्वौ कर्मौ चित्तनाशस्य योगो ज्ञानं मुनीश्वर ।

योगस्तद्भृत्तिरोधो छि ज्ञानं सम्यगवेक्षणम् ॥ २४ ॥

तस्मिन्निरोधिते नूनमुपशान्तं मनो भवेत् ।

मनःस्पन्दोपशान्तायं संसारः प्रविलीयते ॥ २५ ॥

सूर्यालोकपरिस्पन्दशान्तौ व्यवलृतिर्यथा ।

शास्त्रसज्जनसम्पर्कवैराग्याभ्यासयोगतः ॥ २६ ॥

अनास्थायां कृतास्थायां पूर्वं संसारवृत्तिषु ।

यथाभिव्यञ्जितध्यानाख्यरमेकतयोद्धितात् ॥ २७ ॥

अेकतत्त्वदृढाभ्यासात्प्राणस्पन्दो निरुध्यते ।

पूरकाधनिलायामादृढाभ्यासदभेदजात् ॥ २८ ॥

अेकान्तध्यानयोगाख्य मनःस्पन्दो निरुध्यते ।

ओङ्कारोच्यारणप्रान्तशब्दतत्त्वानुभावनात् ।

सुषुप्ते संविदा ज्ञाते प्राणस्पन्दो निरुध्यते ॥ २९ ॥

तालुमूलगतां यत्ताज्जिह्वयाङ्गम्य घण्टिकाम् ।

उर्ध्वरन्ध्रं गते प्राणो प्राणस्पन्दो निरुध्यते ॥ ३० ॥

प्राणो गलितसंवित्तौ तालूर्ध्वं द्वादशान्तगे ।

अभ्यासादूर्ध्वरन्ध्रेण प्राणस्पन्दो निरुध्यते ॥ ३१ ॥

द्वादशाङ्गुलपर्यन्ते नासाग्रे विमलेऽम्भरे ।

संविद्दृशि प्रशाम्यन्त्यां प्राणस्पन्दो निरुध्यते ॥ ३२ ॥

भ्रूमध्ये तारकालोकशान्तावन्तमुपागते ।

येतनैकतने भद्रे प्राणस्पन्दो निरुध्यते ॥ ३३ ॥

ओमित्येव यदुद्भूतं ज्ञानं ज्ञेयात्मकं शिवम् ।
असंस्पृष्टविकल्पांशं प्राणस्पन्दो निरुध्यते ॥ ३४ ॥

शिरकालं लृटेकान्तव्योमसंवेदनाम्बुने ।
अवासनमनोध्यानात्प्राणस्पन्दो निरुध्यते ॥ ३५ ॥

ओभिः कमैस्तथान्यैश्च नानासंकल्पकल्पितैः ।
नानादेशिकवक्त्रस्थैः प्राणस्पन्दो निरुध्यते ॥ ३६ ॥

आकुञ्चनेन कुण्डलिन्याः क्वाटमुद्राट्य मोक्षद्वारं विभेद्येत् । येन मार्गोण गन्तव्यं तद्द्वारं मुभेनाच्छाद्य
प्रसुमा कुण्डलिनी कुटिलाकारा सर्पवद्वेष्टिता भवति । सा शक्तिर्येन चालिता स्यात्स तु मुक्तो भवति ।
सा कुण्डलिनी कण्ठोर्ध्वभागे सुमा चेधोगिनां मुक्तये भवति । बन्धनायाधो मूढानाम् । षडादिमार्गद्वयं
विधाय सुषुम्नामार्गोणागच्छेत्तद्विषणोः परमं पदम् । मरुदव्यसनं सर्वं मनोयुक्तं समव्यसेत् । एतश्च न कर्तव्या
मनोवृत्तिर्मनीषिणा ॥ ३७ ॥

दिवान् पूजयेद्विषणुं रात्रौ नैव प्रपूजयेत् ।
सततं पूजयेद्विषणुं दिवारात्रं न पूजयेत् ॥ ३८ ॥

सुषिरो ज्ञानजनकः पञ्चस्रोतःसमन्वितः ।
तिष्ठते भेयरी मुद्रा तस्मिन्स्थाने न संशयः ॥ ३९ ॥

सव्यदक्षिणानाडीस्थो मध्ये यरति मारुतः ।
तिष्ठतः भेयरी मुद्रा तस्मिन्स्थाने न संशयः ॥ ४० ॥

षडापिङ्गलयोर्मध्ये शून्यं यैवानिलं ग्रसेत् ।
तिष्ठन्ती भेयरी मुद्रा तत्र सत्यं प्रतिष्ठितम् ॥ ४१ ॥

सोमसूर्यद्रयोर्मध्ये निरालम्बतले पुनः ।
संस्थिता व्योमयुके सा मुद्रा नाम्ना य भेयरी ॥ ४२ ॥

छेदनचालनदाडैः कृत्वा परां जिह्वां कृत्वा दृष्टिं भ्रूमध्ये स्थाप्य कपालकुडरे जिह्वा विपरीतगा यदा भवति तदा
भेयरी मुद्रा जायते । जिह्वा यित्तं य भे यरति तेनोर्ध्वजिह्वः पुमान्मृतो भवति । वामपादमूलेन योनिं
सम्पीड्य दक्षिणपादं प्रसार्य तं कराभ्यां धृत्वा नासाभ्यां वायुमापूर्य कण्ठबन्धं समारोध्योर्ध्वतो वायुं धारयेत्
। तेन सर्वकलेशहानिः । ततः पीयूषमिव विषं श्रुयेत् । क्षयगुल्मगुदावर्तशुर्णत्वगादिदोषा नश्यन्ति ।
अथ प्राणजयोपायः सर्वमृत्युपघातकः । वामपादपाण्डिं योनिस्थाने नियोज्य दक्षिणयरणं वामोडपरि
संस्थाप्य वायुमापूर्य लृटेये युबुक्तं निधाय योनिमाकुञ्च्य मनोमध्ये यथाशक्ति धारयित्वा स्वात्मानं भावयेत् ।
तेनापरोक्षसिद्धिः ।

भाष्यात्प्राणं समाकृष्य पूरयित्त्वोदरे स्थितम् ।
 नाभिमध्ये य नासाग्रे पदाङ्गुष्ठे य यत्नतः ॥ ४३ ॥
 धारयेन्मनसा प्राणं सन्ध्याकालेषु वा सदा ।
 सर्वरोगविनिर्मुक्तो भवेद्योगी गतकलमः ॥ ४४ ॥
 नासाग्रे वायुविजयं भवति । नाभिमध्ये सर्वरोगविनाशः ।
 पादाङ्गुष्ठदारुणार्थरीरलघुता भवति ।
 रसनाद्वायुमाकृष्य यः पिबेत्सततं नरः ।
 श्रमदाडौ तु न स्यातां नश्यन्ति व्याधयस्तथा ॥ ४५ ॥
 सन्ध्योर्ब्राह्मणः काले वायुमाकृष्य यः पिबेत् ।
 त्रिमासात्तस्य कल्याणी जायते वाक् सरस्वती ॥ ४६ ॥
 अेवं षण्मासाभ्यासात्सर्वरोगनिवृत्तिः ।
 जिह्वया वायुमानीय जिह्वामूले निरोधयेत् ।
 यः पिबेदमृतं विद्वान्सकलं भद्रमश्नुते ॥ ४७ ॥
 आत्मन्यात्मानमिडया धारयित्वा सुवोन्तरे ।
 विभेद्य त्रिदशाडारं व्याधिस्थोऽपि विमुच्यते ॥ ४८ ॥
 नाडीभ्यां वायुमारोष्य नाभौ तुन्दस्य पार्श्वयोः ।
 घटिकैकां वडेद्यस्तु व्याधिभिः स विमुच्यते ॥ ४९ ॥
 मासमेकं त्रिसन्ध्यं तु जिह्वारोष्य मारुतम् ।
 विभेद्य त्रिदशाडारं धारयेत्तुन्दमध्ये ॥ ५० ॥
 ज्वराः सर्वेऽपि नश्यन्ति विषाणि विविधानि च ।
 मुदूर्तमपि यो नित्यं नासाग्रे मनसा स्रु ॥ ५१ ॥
 सर्वं तरति पाप्मानं तस्य जन्म शतार्जितम् ।
 तारसंयमात्सकलविषयज्ञानं भवति ।
 नासाग्रे चित्तसंयमाद्दिन्द्रलोकज्ञानम् ।
 तदधश्चित्तसंयमाद्ग्निलोकज्ञानम् ।
 यक्षुषि चित्तसंयमात्सर्वलोकज्ञानम् ।
 श्रोत्रे चित्तस्य संयमाद्यमलोकज्ञानम् ।
 तत्पार्श्वे संयमान्निर्ऋतिलोकज्ञानम् ।
 पृष्ठभागे संयमाद्भरुणलोकज्ञानम् ।

वामकर्णौ संयमाद्वायुलोकज्ञानम् ।
 कण्ठे संयमात्सोमलोकज्ञानम् ।
 वामयक्षुषि संयमाच्छिवलोकज्ञानम् ।
 मूर्ध्नि संयमाद्ब्रह्मलोकज्ञानम् ।
 पादाद्योभागे संयमादतललोकज्ञानम् ।
 पादे संयमाद्धितललोकज्ञानम् ।
 पादसन्धौ संयमान्नितललोकज्ञानम् ।
 जङ्घे संयमात्सुतललोकज्ञानम् ।
 जानौ संयमान्महातललोकज्ञानम् ।
 उरौ चित्तसंयमाद्रसातललोकज्ञानम् ।
 कटौ चित्तसंयमात्तलातललोकज्ञानम् ।
 नाभौ चित्तसंयमाद्भूलोकज्ञानम् ।
 कुक्षौ संयमाद्भुवर्लोकज्ञानम् ।
 हृदि चित्तस्य संयमात्स्वर्लोकज्ञानम् ।
 हृद्योर्ध्वभागे चित्तसंयमान्महर्लोकज्ञानम् ।
 कण्ठे चित्तसंयमाज्जनोलोकज्ञानम् ।
 भ्रूमध्ये चित्तसंयमात्तपोलोकज्ञानम् ।
 मूर्ध्नि चित्तसंयमात्सत्यलोकज्ञानम् ।
 धर्माधर्मसंयमादतीतानागतज्ञानम् ।
 तत्तज्जन्तुध्वनौ चित्तसंयमात्सर्वजन्तुरुतज्ञानम् ।
 संशितकर्मणि चित्तसंयमात्पूर्वजातिज्ञानम् ।
 परचित्ते चित्तसंयमात्परचित्तज्ञानम् ।
 कायरूपे चित्तसंयमादन्यादृश्यरूपम् ।
 बले चित्तसंयमाद्धनुमदादिबलम् ।
 सूर्ये चित्तसंयमाद्भुवनज्ञानम् ।
 यन्त्रे चित्तसंयमात्ताराव्यूहज्ञानम् ।
 ध्रुवे तद्गतदर्शनम् । स्वार्थसंयमात्पुरुषज्ञानम् ।
 नाभियुक्ते कायव्यूहज्ञानम् । कण्ठरूपे क्षुत्पिपासा निवृत्तिः ।
 कूर्मनाड्यां स्थैर्यम् । तारे सिद्धदर्शनम् ।
 कायाकाशसंयमादाकाशगमनम् ।
 तत्तत्स्थाने संयमात्तत्सिद्धयो भवन्ति ॥ ७ ॥

अथ प्रत्याहारः । स पञ्चविधः विषयेषु विचरतामिन्द्रियाणां बलादाडरणं प्रत्याहारः । यद्यत्पश्यति तत्सर्वमामेति प्रत्याहारः । नित्यविहितकर्मकृत्यागः प्रत्याहारः । सर्वविषयपराङ्मुभत्वं प्रत्याहारः । अष्टादशसु मर्मस्थानेषु क्माद्धारणं प्रत्याहारः । पादाङ्गुष्ठगुल्फङ्घ्राणनूरुपायुमेङ्गनाभिलुदयकण्ठकूपतालुनासाक्षिभ्रूमध्यललाटमूर्ध्नि स्थानानि । तेषु क्मादारोडावरोडकमेण प्रत्याहरेत् ॥ ८ ॥

अथ धारणा । सा त्रिविधा । आत्मनि मनोधारेणं दडराकाशे बाड्याकाशधारेणं पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाशेषु पञ्चमूर्तिधारेणं येति ॥ ९ ॥

अथ ध्यानम् । तद्द्विविधं सगुणं निर्गुणं येति ।
सगुणं मूर्तिध्यानम् । निर्गुणमात्मयाथात्म्यम् ॥ १० ॥

अथ समाधिः । शुवात्मपरमात्मैक्यावस्थान्निपुटीरडिता परमानन्दस्वरूपा शुद्धयैतन्यात्मिका भवति ॥ ११ ॥

एति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

२

अथ ७ शाण्डिल्यो ७ वै ब्रह्मरूषिश्चतुर्षु वेदेषु
ब्रह्मविद्यामवलभमानः किं नामेत्यथर्वाणं
भगवन्तमुपसन्नः पप्रच्छाधीडि भगवन् ब्रह्मविद्यां
येन श्रेयोऽवाप्स्यामीति । स डोवायाथर्वा शाण्डिल्य सत्यं
विज्ञानमनन्तं ब्रह्म यस्मिन्न्रिदमोतं य प्रोतं य ।
यस्मिन्न्रिदं सं य विचैति सर्वं यस्मिन्विज्ञाते सर्वमिदं
विज्ञातं भवति । तदपाणिपादमयक्षुःश्रोत्रमजिह्वमशरीरमग्राड्यमनिर्देश्यम् । यतो वाचो निवर्तन्ते । अप्राप्य
मनसा

सड । यडेवलं ज्ञानगम्यम् । प्रज्ञा य यस्मात्प्रसृता
पुराणी । यदेकमद्वितीयम् । आकाशवत्सर्वगतं सुसूक्ष्मं
निरञ्जनं निष्ठियं सन्मात्रं चिदानन्दैकरसं शिवं
प्रशान्तममृतं तत्परं य ब्रह्म । तत्त्वमसि । तज्ज्ञानेन डि
विजानीडि य ऐको देव आत्मशक्तिप्रधानः सर्वज्ञः सर्वेश्वरः
सर्वभूतान्तरात्मा सर्वभूताधिवासः सर्वभूतनिगूढो
भूतयोनिर्योगैकगम्यः । यश्च विश्वं सृजति विश्वं बिभर्ति
विश्वं भुङ्क्ते स आत्मा । आत्मनि तं तं लोडं विजानीडि । मा
शोयीरात्मविज्ञानी शोडस्थान्तं गमिष्यति ॥

एति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

3

अथैनं शाण्डिल्योऽथर्वाणं पप्रच्छ यदेकमक्षरं
निष्कियं शिवं सन्मात्रं परंब्रह्म । तस्मात्कथमिदं
विश्वं जायते कथं स्थीयते कथमस्मिंस्त्वीयते । तन्मे संशयं
छेत्तुमर्हसीति । स ङोवायाथर्वा सत्यं शाण्डिल्य परंब्रह्म
निष्कियमक्षरमिति । अथाप्यस्यारूपस्य ब्रह्मणस्त्रीणि
रूपाणि भवन्ति सकलं निष्कलं सकलनिष्कलं येति ।
यत्सत्यं विज्ञानमानन्दं निष्कियं निरञ्जनं सर्वगतं
सुसूक्ष्मं सर्वतोभुजमनिर्देश्यममृतमस्ति तद्विदं निष्कलं
रूपम् । अथास्य या सङ्जास्यविधा मूलप्रकृतिर्माया
लोडितशुक्लकृष्णा । तथा सङ्गायवान् देवः कृष्णपिङ्गलो
ममेश्वर एष्टे । तद्विदमस्य सकलनिष्कलं रूपम् ॥ अथैष
ज्ञानमयेन तपसा यीयमानोऽकामयत बहु स्यां प्रजायेयेति ।
अथैतस्मात्तप्यमानात्सत्यकामात्त्रीण्यक्षराण्यजायन्त । तिस्रो
व्याहृतयस्त्रिपदा गायत्री त्रयो वेदास्त्रयो देवास्त्रयो वर्णास्त्रयोऽग्रयश्च
जायन्ते । योऽसौ देवो भगवान्सर्वैश्वर्यसम्पन्नः सर्वव्यापी
सर्वभूतानां हृदये संनिविष्टो मायावी मायया ङीऽति स ब्रह्मा
स विष्णुः स रुद्रः स इन्द्रः स सर्वे देवाः सर्वाणि भूतानि स अेव
पुरस्तात्स अेव पश्चात्स अेवोत्तरतः स अेव दक्षिणतः स अेवाधस्तात्स
अेवोपरिष्ठात्स अेव सर्वम् । अथास्य देवस्यात्मशक्तेरात्मङीऽस्य
भक्तानुर्कंपिनो दत्तात्रेयरूपा सुरूपा तनूरवासा इन्दीवरदलप्रभ्या
यतुर्बाहुरघोरापापकशिनी । तद्विदमस्य सकलं रूपम् ॥ १ ॥

अथ ङैनमथर्वाणं शाण्डिल्यः पप्रच्छ भगवन्सन्मात्रं
त्रिदानन्दैकरसं कस्माद्बुध्यते परं ब्रह्मेति । स ङोवायाथर्वा
यस्माद्य बृहति बृहयति य सर्वं तस्माद्बुध्यते परंब्रह्मेति ।
अथ कस्माद्बुध्यते आत्मेति । यस्मात्सर्वमाप्नोति सर्वमादत्ते सर्वमिति
य तस्माद्बुध्यते आत्मेति । अथ कस्माद्बुध्यते मेश्वर एति । यस्मान्मडत
एशः शब्दध्वन्या यात्मशक्त्या य मडत एशते तस्माद्बुध्यते

મહેશ્વર ઇતિ । અથ કસ્માદુચ્યતે દત્તાત્રેય ઇતિ । યસ્માત્સુદુશ્ચરં
તપસ્તપ્યમાનાયાત્રયે પુત્રકામાયાતિતરાં તુષ્ટેન ભગવતા
જ્યોતિર્મયેનામૈવ દત્તો યસ્માઘ્યાનસૂયાયામત્રેસ્તનયોઽભવત્સ્માદુચ્યતે દત્તાત્રેય ઇતિ । અથ યોઽસ્ય નિરુક્તાનિ
વેદ સ સર્વ વેદ ।

અથ ચો હ વૈ વિઘયૈનં પરમુપાસ્તે સોઽહમિતિ સ બ્રહ્મવિદ્ભવતિ ॥

અત્રૈતે શ્લોકા ભવન્તિ ॥

દત્તાત્રેયં શિવં શાન્તમિન્દ્રનીલનિભં પ્રભુમ્ ।

આત્મમાચારતં દેવમવધૂતં દિગમ્બરમ્ ॥ ૧ ॥

ભસ્મોદ્ધૂલિતસર્વાઙ્ગં જટાજૂટધરં વિભુમ્ ।

ચતુર્બાહુમુદારાઙ્ગં પ્રક્રુલ્લકમલેક્ષણમ્ ॥ ૨ ॥

જ્ઞાનયોગનિધિં વિશ્વગુરું યોગિજનપ્રિયમ્ ।

ભક્તાનુકંપિનં સર્વસાક્ષિણં સિદ્ધસેવિતમ્ ॥ ૩ ॥

એવં યઃ સતતં ધ્યાયેદેવદેવં સનાતનમ્ ।

સ મુક્તઃ સર્વપાપેભ્યો નિઃશ્રેયસમવાપ્નુયાત્ ॥ ૪ ॥

ઇત્યૌ સત્યમિત્યુપનિષત્ ॥

ઇતિ તૃતીયોઽધ્યાયઃ ॥ ૩ ॥

ૐ ભદ્રં કર્ણોભિઃ શ્રુણુયામ દેવા ભદ્રં પશ્યેમાક્ષભિર્યજત્રાઃ ।

સ્થિરૈરઙ્ગૈસ્તુષ્ટુવા સસ્તનૂભિર્વશેમ દેવહિતં યદાયુઃ ।

સ્વસ્તિ ન ઇન્દ્રો વૃદ્ધશ્રવાઃ । સ્વસ્તિ નઃ પૂષા વિશ્વવેદાઃ ।

સ્વસ્તિ નસ્તાક્ષર્યો અરિષ્ટનેભિઃ સ્વસ્તિ નો બૃહસ્પતિર્દધાતુ ॥

ૐ શાન્તિઃ શાન્તિઃ શાન્તિઃ ॥

ઇતિ શાણ્ડિલ્યોપનિષત્સમાપ્તા ॥

Encoded by Sunder Hattangadi

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

